

TABLA DE MATERII

Introducere.....	7
Capitolul I. Universul informațional.....	11
Capitolul II. Teoria sistemelor meta-informaționale.....	17
Capitolul III. Logica creației divine.....	19
Capitolul IV. Dialectica informațională și inteligențială.....	22
Capitolul V. Materie și spirit în creație.....	26
Capitolul VI. Metafizica istoriei	31
Capitolul VII. Cunoașterea primordială	37
Capitolul VIII. Destinul sufletului uman	42
Capitolul IX. Semnificația modernă a Apocalipsei	46
Capitolul X. Judecata de apoi.....	55
Capitolul XI. Legea karmei.....	58
Capitolul XII. Religia modernă universală.....	61

Capitolul XIII. Criza lumii moderne	68
Capitolul XIV. Conflictele mele psihice	71
Capitolul XV. Psiho-terapia prin religie universală.....	88
Capitolul XVI. Educația și psiho-terapia copiilor	90
Capitolul XVII. Educația și psiho-terapia tinerilor.....	93
Capitolul XVIII. Psiho-terapia adulților	98
Capitolul XIX. Misiunea conducătorilor politici	101
Capitolul XX. Psiho-terapia bolnavilor și handicapaților.....	104
Capitolul XXI. Psiho-terapia persoanelor în vârstă	108
Capitolul XXII. Psiho-terapia obezității.....	112
Capitolul XXIII. Psiho-terapia alcoolismului și drogurilor	115
Capitolul XXIV. Psiho-terapia violenței și crimei.....	117
Capitolul XXV. Educația anti-război și anti-terorism.....	119
Capitolul XXVI. Scurta istorie a progresului	121
Capitolul XXVII. O nouă mentalitate și atitudine	133

INTRODUCERE

Două tendințe principale s-au dezvoltat în psihologia modernă. Una a fost introdusă de Sigmund Freud, iar cealaltă de Karl Gustav Jung. Sigmund Freud a pledat pentru o interpretare materialistă a psihologiei, în vreme ce Carl Gustav Jung a introdus rolul spiritului în psihologie. La o interpretare superficială, cele două tendințe apar antagoniste, însă, în lumina cunoașterii moderne, descoperim că ele sunt complementare și alcătuiesc un întreg.

Sigmund Freud a descoperit rolul subconștientului în psihologia umană. El a conectat subconștientul cu structurile bazale ale creierului și natura animală a omului. În interpretarea lui Freud, subconștientul introduce în gândirea umană dorințe și tendințe, care urmăresc realizarea unor programe și obiective de natură biologică, necesare supraviețuirii omului ca individ și specie. Subconștientul generează în gândire, pe lângă dorințe și tendințe biologice și aspecte specific umane, precum egoism, spirit de luptă, competiție, dominație etc. În interpretarea lui Freud, tulburările psihice apar în gândire din cauza contradicțiilor

apărute între dorințele subconștientului și legile societății. Societatea introduce o serie de restricții, care limitează accesul liber al individului la realizarea dorințelor naturale. Soluția sugerată de Freud a fost rezolvarea inteligentă a contradicțiilor. Omul trebuie să se supună regulilor societății, dar poate depăși anumite prejudecăți perimate. Freud a descoperit o parte din adevăr, dar în realitate adevărul este mult mai sofisticat.

Pe de altă parte, Jung a scos în evidență rolul super-egoului în psihologia umană. Super-egoul este expresie a componenței spirituale (sufletul). Împreună cu W. Pauli, Jung a introdus ideea că psihicul uman apare din interacțiunea sufletului cu componentele materiale ale creierului. Jung și Pauli au sugerat ideea că sufletul uman interacționează cu creierul la nivel sub-cuantic.

Punctele de vedere materialist și spiritualist își continuă disputa și cercetările. Aspectele divergente vor conduce în final la o sinteză de ordin superior. Cercetătorii pro-materialiști se vor convinge în final de rolul unor componente spirituale în geneza psihicului uman, iar adepții pro-spirituali vor utiliza componentele materiale descoperite în explicațiile lor.

În altă ordine de idei, noile date științifice provenite din cosmos și lumea biologică schimbă paradigma materialistă a universului folosită până acum. Universul nu este numai un sistem cosmologic, care a evoluat după legile fizicii, așa cum au considerat oamenii de știință până acum. Înțelegem, în prezent, că universul este o lucrare sistem care a fost proiectată inteligent să urmărească realizarea unor obiective de ordin superior. Organizarea cosmosului, originea vieții, evoluția biologică, geneza ființelor inteligente (oamenii) și progresul cunoașterii sunt componentele unui program unic. Universul se conturează ca un sistem Meta-Informațional, proiectat și direcționat de o Inteligență Meta-Cosmică și un Spirit Divin. Apariția unor ființe inteligente pe Terra demonstrează că la originea proiectului și pe

parcursul realizării lui a intervenit o Inteligență de ordin superior. Numai o Inteligență superioară are capacitatea de a crea alte inteligențe. După multe secole de confuzie materialistă, avem, în sfârșit, posibilitatea de a demonstra rolul unei Inteligențe și Spirit Divin în creație. Pentru prima oară în istoria omenirii, Dumnezeu devine o certitudine științifică. Trăim într-un univers inteligent proiectat și într-o creație logică, care urmăresc obiective superioare. Toate evenimentele și procesele importante din creație prezintă o dublă determinare: cauzală și programată să realizeze obiective de ordin superior. Toate procesele sunt interconectate logic între ele. Nu trăim într-o realitate absurdă, ghidată de forțele oarbe ale naturii și de hazard, așa cum au considerat oamenii de știință și filosofi până acum, ci într-un univers logic proiectat și ghidat de o Inteligență Creatoare și Spirit Divin.

În altă ordine de idei, lumea modernă arată ca o societate bolnavă. Numărul mare de sinucideri, crime, depresii, nevroze, alcoolism și dependența de droguri sunt expresia acestei stări de declin. Adăugăm la toate acestea și declinul familiilor tradiționale, diminuarea natalității, extinderea sexualității anormale etc. Lumea civilizată pare că se îndreaptă spre anihilare. Se conturează tot mai evident creșterea corupției, imoralității și violenței. Terorismul și șirul de intervenții militare asupra unor popoare mai slab înarmate sunt expresia unei societăți bolnave aflate în declin. Ne îndreptăm spre un al treilea război mondial cu arme atomice, ce va fi urmat de anarhie. Trebuie făcut ceva!

Două cauze principale ne poartă în direcție greșită. Una este filosofia materialistă și stilul de viață introdus de civilizația modernă. Cealaltă cauză este declinul religiilor istorice. Religiile istorice, inclusiv creștinismul, nu au progresat odată cu progresul cunoașterii generale. Ele au rămas la un nivel medieval și acum au intrat în contradicție cu știința și cunoașterea modernă. Din această cauză, religiile istorice și-au pierdut credibilitatea și

capacitatea de a participa la rezolvarea problemelor lumii moderne.

Omenirea are nevoie în prezent de o Religie Universală, bazată pe știință, logica creației divine și o interpretare modernă a învățăturii lui Christos. Religia Universală trebuie să realizeze o sinteză inteligentă între știință, religie și logica creației divine. Ea trebuie să realizeze convergența și unificarea religiilor istorice pe un nivel de cunoaștere superior. Ea trebuie să inducă o nouă reformă a creștinismului. Christos a profetizat unificarea religiilor. Învățătura lui va reprezenta nucleul central al Religiei Universale. Religia Universală va fi Creștinismul Modern Unificator. Ea va avea menirea să vindece epidemia creată de filosofia materialistă asociată cu interpretările religioase medievale.

Capitolul I

UNIVERSUL INFORMAȚIONAL

Până acum, majoritatea oamenilor de știință au interpretat universul ca un sistem cosmologic, ghidat de forțe fizice, care au acționat conform conjuncturilor și hazardului. Cercetătorii au căutat să explice organizarea cosmosului, galaxiilor, stelelor și planetelor, prin cauze fizice și au reușit. Ei însă au difuzat ideea greșită a unui univers care s-ar fi dezvoltat fără un program și fără obiective de ordin superior, un univers pur material. În același timp, ei au subminat nevoia psihicului uman de a trăi într-o lume logică creată de o Inteligență Superioară. Oamenii au nevoie de o Divinitate Atotputernică dispusă să-i ajute în împrejurările dificile ale vieții. Ei au dorința înăscută de a supraviețui morții trupului printr-o revenire la viață. Fără să înțeleagă, cercetătorii materialişti au creat o prăpastie între paradigma creată de ei și cunoașterea profundă înscrisă de Creator în sufletul nostru.

Din fericire, noile date și interpretări științifice demonstrează în mod clar existența unei logici a creației divine, care permite elaborarea unei noi paradigme. Universul nu este doar un sistem

cosmologic, ghidat de forțe fizice și hazard, ci un sistem inteligent proiectat și direcționat informațional. Universul este un sistem informațional și inteligent, ce urmărește obiective de ordin superior. În acest caz, organizarea cosmosului, originea vieții, evoluția speciilor, apariția ființelor inteligente și progresul cunoașterii umane (istoria) fac parte dintr-un program divin. Toate au fost și rămân legate între ele printr-un lanț logic. Originea vieții a determinat evoluția speciilor spre complexitate și progres. Ființele inteligente au apărut ca obiectiv logic al evoluției biologice. Oamenii au primit menirea divină de a progresa și înțelege logica creației divine. Lor le revine misiunea de a participa în mod inteligent la realizarea unor obiective divine care-i privesc. Aspectele esențiale ale creației au fost programate inteligent și urmăresc obiective de ordin superior.

Interpretările materialiste practicate până acum de oamenii de știință au reprezentat niște explicații simplificate ale creației divine. Ele au fost elaborate într-o etapă anterioară a cunoașterii. În prezent, aceste interpretări materialiste sunt depășite și trebuie să fie înlocuite cu interpretări informaționale, urmărind obiective de ordin superior. Voi prezenta în continuare o serie de date și argumente în sprijinul noii paradigme.

1) Universul nu a început de la un nucleu inițial punctiform, ci de la o imensă „Gaură Neagră”, rezultată din încheierea ciclului precedent. Modelul informațional pledează pentru evoluția ciclică a universului. Sfârșitul ciclului precedent explică originea informației și programului ciclului actual.

2) Datele moderne arată că la originea universului (ciclul actual) au existat o Informație Primordială și un program inteligent. Ele au fost transmise din ciclul universal precedent. Nucleul Primordial al actualului ciclu a prezentat cu siguranță o asimetrie spațio-temporală specifică. El a avut o axă magnetică cu un pol nord și un pol sud. A mai prezentat și o axă proprie de

rotație și un sens specific de rotație în jurul ei. Toate corpurile cerești prezintă aceste caracteristici.

Analizată de un presupus observator situat la nivelul polului nord magnetic al Nucleului Primordial, rotația în jurul propriei axe putea să fie în sensul acelor de ceas, sau invers acelor de ceas. Nu pot preciza acest sens, dar cu siguranță a fost unul din ele. Acest lucru demonstrează că universul nostru (ciclul actual) a prezentat de la început o asimetrie spațio-temporală specifică. Ea a acționat ca o informație primordială, care a marcat evoluția ulterioară a întregului ciclu.

3) Asimetria primordială a universului a determinat separarea materiei de antimaterie și rolul dominant al materiei în actualul ciclu. Galaxiile, stelele și planetele sunt alcătuite în actualul ciclu din materie. Antimateria probabil s-a întors în Gaura Centrală Neagră (Nucleul Primordial), care nu a dispărut total după Big Bang, ci continuă să joace un rol esențial în evoluția universului. Antimateria s-a mai concentrat și în nucleeele galaxiilor și în alte locuri.

4) În evoluția universului programat informațional, procesele esențiale au o semnificație superioară și urmăresc obiective logice. În acest caz, în succesiunea ciclurilor universale, într-un ciclu materia joacă rolul principal, în vreme ce în ciclul precedent și în cel următor antimateria va avea acest rol. Se conturează în mod clar ideea că prin trecerea de la un ciclu la altul, asimetria Nucleului Primordial a universului se schimbă. Descoperim în același timp un lucru interesant. Simetria perfectă dintre materie și antimaterie, care în contextul actualului univers este încălcată, este restabilită pe un nivel superior în șirul ciclurilor universale. Trecând de la un ciclu la altul, Gaura Neagră Centrală se transformă în Nucleul Primordial al viitorului ciclu, rotindu-și axa magnetică cu 180 grade. În felul acesta, asimetria

spațio-temporală a ciclului următor se va schimba și va trece de la materie la antimaterie.

5) Asimetria spațio-temporală a unui ciclu universal joacă un rol important și în originea vieții și evoluția biologică. Am publicat în revista științifică „Journal of Theoretical Biology”, în anul 1982 (85,345), o explicație pentru faptul că toate organismele vii de pe Terra și din univers utilizează doar un set specific de molecule asimetrice și resping setul simetric opus.

Sunt aproximativ 20 de aminoacizi utilizați de organismele vii. Fiecare aminoacid poate prezenta o asimetrie spațială de tipul mâinii stângi (L), sau de tipul mâinii drepte (D). Toate organismele vii utilizează în structurile lor numai acizi aminați de tip L și îi resping pe cei de tip D. Pe de altă parte, toate organismele utilizează în ADN și ARN molecule de D pentoze și resping L pentoze. Am observat că acizii aminați de tip L alcătuiesc împreună cu pentozele de tip D și cu bazele nucleotidice din materie un set unitar de molecule asimetrice. Setul opus, alcătuit din D aminoacizi și L pentoze s-ar potrivi cu bazele nucleotidice alcătuite din antimaterie. Aceste aspecte demonstrează:

a) Universul are potența de a evolua spre un ciclu cu predominanță materiei, sau cu predominanță antimateriei. b) Universul descrie o evoluție ciclică cu alternanța materiei cu antimateria de la un ciclu la altul. c) Informația Primordială a actualului ciclu, împreună cu schimbarea selectivității au fost transmise din ciclul precedent. d) Informația Primordială a actualului ciclu a avut repercusiuni fundamentale asupra originii vieții și bioevoluției. e) Trăim într-un univers informațional, în care toate procesele sunt legate logic între ele în contextul unui program inteligent.

6) Asimetria primordială a ciclului actual a determinat nu numai selectivitatea organismelor pentru un anumit set de molecule asimetrice, ci toate asimetriile moleculare ulterioare

ADN, ARN, clorofila, citocromi, mioglobina, hemoglobina etc. Ea s-a propagat în toate asimetriile organismelor vii. Omul prezintă o emisferă cerebrală stângă, dedicată vorbirii și gândirii logice și o emisferă cerebrală dreaptă dedicată imaginației și gândirii spațiale. Inima este în stânga, iar ficatul în partea dreaptă la toți oamenii. Sunt doar puține anomalii cu „situs inversus”. O asimetrie predominantă are o semnificație profundă. Toate converg spre originea universului, spre asimetria spațio-temporală primară și dominantă materiei în actualul ciclu. Toate organisme, începând cu uni-celularele și ajungând la oameni, prezintă asimetrii de tip dreapta-stânga, dispuse pe multiple nivele și conectate între ele.

7) În altă ordine de idei, în cadrul universului acționează două forțe antagoniste. Una este gravitația, care caută să concentreze materia dispersată în univers. Cealaltă tendință este reprezentată de mai multe forțe, care încearcă să realizeze expansiunea materiei în spațiu. După Big Bang, materia din univers s-a extins și spațiul de desfășurare a creației a crescut. Deducem din evoluția ciclică a universului că, în ultima perioadă a ciclului precedent, gravitația a predominat și materia s-a concentrat în Gaura Neagră centrală a ciclului. În consecință, presiunea și temperatura au crescut în Gaura Neagră până au atins limita superioară programată. Atunci, conform formulei lui Einstein: $E = mc^2$, a avut loc o profundă transformare. Particulele de materie s-au combinat cu cele de antimaterie și, sub influența temperaturilor limită, au dat naștere unor hiperfotoni. Brusc, forțele de expansiune au depășit gravitația și s-a produs Big Bang-ul. Așa se explică originea universului. Expansiunea hiperfotonilor a creat un imens spațiu gol între Gaura Neagră centrală și inelul de materie generat ulterior de evoluția hiperfotonilor. Ne aflăm pe un inel imens de materie, care se rotește în jurul unei „Găuri Negre Centrale” (devenită Nucleu Primordial). Expansiunea spațiului a deschis calea organizării

cosmosului, galaxiilor, stelelor și planetelor. Totul a decurs conform proiectului divin.

8) Pe de altă parte, extensia spațiului a dus la scăderea treptată a temperaturii în marele cosmos. Cunoaștem din termodinamică că există o limită pentru cea mai mică temperatură posibilă. Ea este zero absolut. Când temperatura cosmosului va atinge zero grade absolut, o profundă transformare va avea din nou loc. Fotonii de mică energie și materia neagră, care în prezent susțin expansiunea universului, vor suferi o modificare care-i va aduce sub influența gravitației. Ea va deveni forța dominantă în cosmos. În felul acesta, materia și energia din univers vor converge din nou spre Gaura Neagră Centrală. Sfârșitul ciclului actual va pregăti începutul unui nou ciclu.

9) Descoperim în cadrul ciclului actual suficiente probe care demonstrează evoluția ciclică a universului. Una din ele, incontestabilă în sine, este faptul că simetria fizică (CPT) nu poate să fie realizată decât în contextul unui univers ciclic, având alternanța materiei cu antimateria de la un ciclu la altul.

10) Desenând un ADN format din materie și vis-à-vis un presupus ADN din antimaterie observăm că sensurile de rotație ale celor două helixuri sunt opuse și simetrice în oglindă, ca mâna stângă cu mâna dreaptă. Sensul de succesiune a informației în timp rămâne însă pentru ambele forme de ADN ($5' - 3'$). Aceasta demonstrează că succesiunea proceselor biologice și bioevoluția în sine se vor desfășura similar într-un ciclu în care materia joacă rolul principal și în altul în care antimateria îi ia locul. Totul este superb și demonstrează frumusețea și unitatea creației divine.

Capitolul II

TEORIA SISTEMELOR META-INFORMAȚIONALE

Vreau să introduc în știință și filosofie noțiunea de meta-informație și sistem meta-informațional. Aceste noțiuni sunt esențiale pentru elaborarea unei noi paradigme. Prototipul sistemului meta-informațional accesibil cunoașterii noastre este dezvoltarea embrionului.

Pornind de la informația genetică inclusă în celula-ou, embrionul generează serii lungi de informații, interconectate logic între ele. Ele generează structuri, funcții și mecanisme cu rol într-un program comun. Structurile, funcțiile și mecanismele generate într-o etapă, generează noi informații care, la rândul lor, creează mecanisme și funcții aparținând unei noi etape. Dezvoltarea continuă, pas cu pas, de la A la Z, conform unui program inteligent, ducând în final la realizarea unui nou organism. Dezvoltarea embrionului reprezintă un proces meta-informațional. Informația genetică inclusă la originea embrionului a